

KAPPA

RYÜNOSUKE AKUTAGAWA (1892-1927)

Japonya'nın Tokyo şehrinde doğdu. Ailesini küçük yaşta kaybetti ve bu nedenle son derece hassas ve sorunlu bir çocukluk geçirdi. Tokyo Üniversitesinde 1913-1916 yılları arasında İngiliz edebiyatı eğitimi aldı. 1915 yılında henüz genç bir delikanlıyken yazdığı ilk öykülerinden Raşōmon'la ne denli yetenekli bir yazar olduğunu gözler önüne serdi. Japon halk kültürünün mitolojik motiflerinden sıklıkla beslendiği eserleriyle modern Japon öykücülüğünün ilk kalemlerindendi. 1915 yılından 35 yaşında hayatını sonlandırmayı seçtiği 1927 yılına dek 150'den fazla öykü yazdı. Beyaz perdeye uyarlanan eserleri, sinema tarihinin köşe taşlarından oldu. Ölümünün ardından umut vaat eden genç yazarlara onun adıyla Akutagawa Ödülleri verilmeye başlandı.

Alfa'daki kitapları:

Kappa (2021)

Raşōmon ve Diğer Öyküler (2021)

OĞUZ BAYKARA

İstanbul Üniversitesinde İktisat okudu. Daha sonra Boğaziçi Üniversitesinde "Japonca ve Türkçe'nin Karşılaştırmalı Ses Yapısı" üzerine master tezini yazdı. 1992'de Japonya'ya gitti ve 1996'da Kyōrin Üniversitesinde eğitime başladı. 1998'de "Çeviri Sözlükler ve Sözlükbilim Sorunsalı" adlı ikinci master tezini ve ardından Cun'icirō Tanizaki ve Ryūnosuke Akutagawa üzerinde yoğunlaştığı doktora tezini tamamladı. Halen Boğaziçi Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi Çeviribilim Bölümünde öğretim üyesidir. Yayımlanmış telif ve çeviri eserleri şunlardır: *Japonca'dan Türkçe'ye Yolculuk* (2002), *Japon Kültürü Japonlar ve Bireycilik* (2010), *Sazende Şunkin* (2011), *Japon Edebiyatı Tarihi* (2012), *Japonlar ve Davranış Biçimleri* (2013), *Temel Japonca-Türkçe Sözlük* (2014), *Kuzgun* (E. A. Poe, Everest, 2017), *Reading Zindanı Baladı* (O. Wilde, Everest, 2017), *Yaşlı Denizci* (S. T. Coleridge, Everest, 2017), *Raşōmon ve Diğer Öyküler* (Alfa, 2021).

Kappa

© 2020, ALFA Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Kitabın tüm yayın hakları Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz. Eser sahiplerinin manevi ve mali hakları saklıdır.

Yayıncı ve Genel Yayın Yönetmeni M. Faruk Bayrak

Genel Müdür Vedat Bayrak

Yayın Yönetmeni Mustafa Küpüşoğlu

Çeviren Oğuz Baykara

Kitap Editörü Çiğdem Şentüğ

Kapak Tasarımı Füsun Turcan Elmasoğlu

Sayfa Tasarımı Ali Rıza Yati

ISBN 978-625-449-411-6

1. Basım: Eylül 2021

tamadres.com

Baskı ve Cilt

Melisa Matbaacılık

Çiftelavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No: 8 Bayrampaşa-İstanbul

Tel: 0(212) 674 97 23 Faks: 0(212) 674 97 29

Sertifika no: 45099

Alfa Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Alemdar Mahallesi Ticarethane Sokak No: 15 34110 Cağaloğlu-İstanbul

Tel: 0(212) 511 53 03 (pbx) Faks: 0(212) 519 33 00

www.alfakitap.com - info@alfakitap.com

Sertifika no: 43949

K
A
P
P
A

Japoncadan çeviren
Oğuz Baykara

ALFA

KAPPA

(1927)

tamadres.com

Burada yazılanlar akıl hastanesinin 23 numaralı koğuşunda yatan bir hastanın her önüne gelene anlattığı bir olaydır. Adam otuzunu aşkın ama çok genç görünüşlü bir deli. Ama ömrünün yarısını aldı bu başından geçenler... Neyse, artık olan olmuş... Hasta bir gün, beni ve psikiyatri klinik şefi Dr. S.'yi esir aldı ve o sonu gelmez nutuklarından birini dinletti. Konuşurken de dizlerini kollarının arasına alarak, pencereden arada bir dışarıyı seyretmişti. (Demir parmaklıklı pencerenin önündeki meşe ağacında tek kuru yaprak yoktu. Çıplak dalların uzandığı gökyüzü, kar yağacağını haber veren karanlık bulutlarla kaplıydı.) Adamın konuşması jest ve mimiklerle doluydu. Örneğin "Çok şaşırdım!" derken bile başını aniden arkaya atıyordu.

Ben şahsen burada, hastanın bana anlattıklarını size aynen ve eksiksiz olarak yazdığım kanısındayım. Ama burada yazılanlardan hâlâ kuşku duyanlar varsa Tokyo dışındaki (...) akıl hastanesini ziyaret edip adamı gözleriyle görebilirler. Olduğundan genç gösteren bu 23 numaralı akıl hastası, önünüzde nezaketle eğilecek ve oturmanız için size mindersiz bir sandalye gösterecektir. Sonra hüzünlü bir tebessümle başından geçenleri size de sakın sakın anlatmaya başlayacaktır. Uzun konuşmasını bitirdikten sonra (ki son gö-

rüşmemizde suratının aldığı ifade hâlâ gözlerimin önünde) aniden yumruğunu sallayarak yerinden kalkacak, yalnız size değil orada bulunan herkese, yine yırtına yırtına bağıracaktır: "Defolun buradan sefil mahluklar! Yıkılın karşımdan! Sizi gidi kıskanç, küstah, zalim, kasıntı, uçkuruna düşkün, hayvanoğlu hayvanlar!"

tamadres.com

1

Üç yıl önce bir yaz günü, herkes gibi sırt çantamı omuzlamış, Kamikoçi kaplıcasından Hotakayama dağına tırmanmak istemiştim. Bildiğiniz gibi Hotakayama dağına çıkabilmek için ilkin Azusa nehrinin kaynağına doğru tırmanmak gerekir. Ama ben zaten daha önce hem Hotakayama hem de Yaritake dağına çıktığım için, kılavuza ihtiyaç duymadan sabahleyin, tek başıma sisten göz gözü görmeyen Azusa vadisinden yukarı doğru tırmanmaya başladım.

Fakat aradan o kadar vakit geçtiği halde sis bir türlü kalkmadığı gibi, kalkacağı da benzemiyordu. Hatta gitgide daha da yoğunlaştı. Bir saat kadar sonra "Acaba kaplıcaya dönsem mi?" diye düşünmeye başlamıştım. Bunu yapabilmem için bile sisin kalkmasını beklemem gerekiyordu. Fakat sis her geçen dakika daha da yoğunlaştı.

"Ok yaydan çıktı artık! Tırmanmaya devam!" dedim kendi kendime. Vadiden ayrılmadan bodur bambu ağaçlarını yarararak yoluma devam ettim. Sisten her ne kadar burnumun ucunu gö-

remesem de iri kayın ve çamlardan sarkan yeşil yaprakları hayal meyal seçebiliyordum. Ormanda otlanan atlar, inekler arada bir başlarını kaldırarak şöyle bir boy gösteriyor, tam gördüm görüyorum, derken koyu sis bulutlarının arasında tekrar kayboluveriyorlardı. Ayaklarım iyice ağırlaşmış, karnım da acıkmaya başlamıştı. Üstelik nemden sırlıslık olmuş dağ kıyafetim ve battaniyem artık kurşun gibi ağırlaşmıştı. Sonunda sise teslim oldum. Nehrin kayalara çarparken çıkardığı su sesini kendime rehber edinerek Azusa'nın yatağına dönmeye karar verdim.

Nehrin kıyısındaki kayalardan birine oturarak kumanyamı çıkardım. Mısırlı sığır eti konservesini açtıktan sonra ateş yakmak için etraftan dal toplarken, şöyle böyle bir on dakika geçti. Başbelası sis, az da olsa birazcık incelmeye başlamıştı. Ağzımdaki ekmek lokmasını çiğnerken saatime baktım. Saat bir buçuğu çoktan geçmişti. Fakat beni asıl şaşırtan vaktin geç oluşu değil, kol saatimin yuvarlak camına şavkı vuran iğrenç surat oldu. İrkilerek hemen arkama döndüm ve dönmemle birlikte kappa denilen o mahlukla karşı karşıya geldim. Aynen kitaplardaki resimlere benzer bir kappa, arkamdaki kayalığın üstünde bir elini akkayın ağacına dolamış, öbür elini de gözünün üstüne siper ederek sanki ender bir yaratık görmüş gibi yukarıdan aşağı beni süzüyordu.

Hayretten donakalmış, kılımı kıpırdatamıyordum. Kappa da aynı durumdaydı. Gözlerinin